

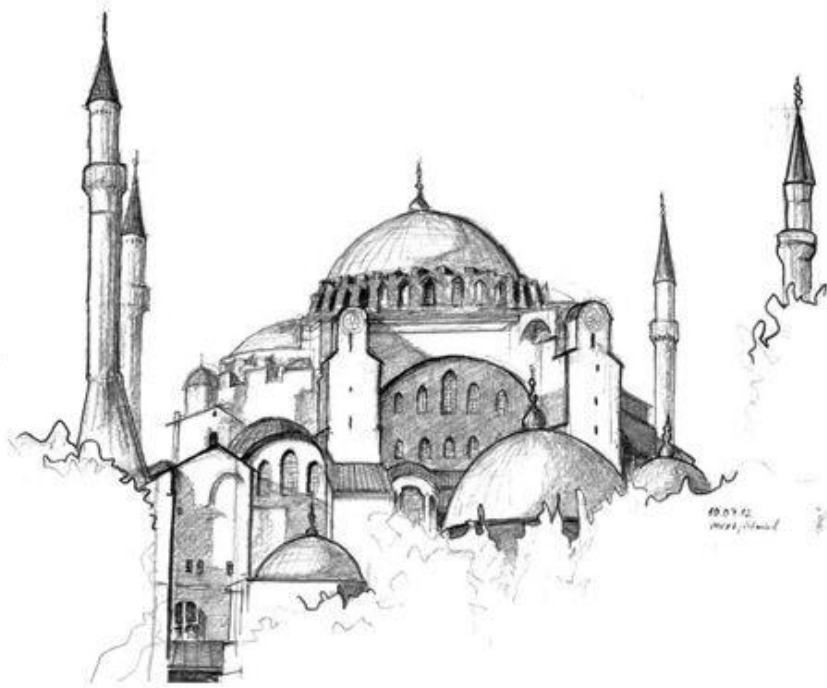
ΙΣΤΟΡΙΑ Ε' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Στα Βυζαντινά Χρόνια

**Ζ. ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟ
ΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**

37. Η βυζαντινή Κύπρος

*Εγχειρίδιο για μαθητές, γονείς και
δασκάλους...*

Επιμέλεια: Ζαχαρένια Δρακάτου

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

37. Η βυζαντινή Κύπρος

Η συμβολή της Κύπρου στην αναχαίτιση των εχθρών του Βυζαντίου ήταν μεγάλη. Στο έδαφός της έγιναν σκληρές πολεμικές συγκρούσεις και το νησί γνώρισε μεγάλες καταστροφές. Με ιδιαίτερη συνθήκη το νησί ανακηρύχτηκε «ουδέτερο και αυτοδιοικούμενο».

Χρόνος: μυκηναϊκά χρόνια - 1571 μ.Χ.

Πρωταγωνιστές: Μ. Κωνσταντίνος, Αγία Ελένη, Ρωμαίοι, Άραβες, Φράγκοι, Τούρκοι

Λέξεις κλειδιά: Κωνσταντία, εμπόριο, ορυχεία χαλκού και αργύρου, επίθεση Αράβων, ουδετερότητα του νησιού, ετήσιος φόρος υποταγής, συνθήκη ειρήνης, χριστιανός Αρχιεπίσκοπος, 14 περιφέρειες, Νικηφόρος Φωκάς, ναός Αγίας Σοφίας στη Λευκωσία, ναός Αγίου Νικολάου στην Αμμόχωστο

Λεξικό:

Μεγάλη Ελλάδα: η επικράτεια των διαφόρων αρχαίων ελληνικών αποικιών στη Σικελία και νότια Ιταλία.

Κωνσταντία: Ήταν χτισμένη κοντά στη σημερινή πόλη Αμμόχωστο.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

Το μάθημα με πλαγιότιτλους

37. Η βυζαντινή Κύπρος

Η συμβολή της Κύπρου στην αναχαίτιση των εχθρών του Βυζαντίου ήταν μεγάλη. Στο έδαφός της έγιναν σκληρές πολεμικές συγκρούσεις και το νησί γνώρισε μεγάλες καταστροφές. Με ιδιαίτερη συνθήκη το νησί ανακηρύχθηκε «ουδέτερο και αυτοδιοικούμενο».

Η Κύπρος από τα μυκηναϊκά ως τα ρωμαϊκά χρόνια

Στην Κύπρο κατοικούσαν Έλληνες από τα μυκηναϊκά χρόνια¹. Στα αρχαία χρόνια το νησί είχε ιδιαίτερη ανάπτυξη και διατηρούσε συχνές εμπορικές και πολιτιστικές επαφές με τον ελληνισμό της Μικράς Ασίας, της Αιγύπτου και της Μεγάλης Ελλάδας. Στα ρωμαϊκά χρόνια, ακολουθώντας τη μοίρα των άλλων ελληνικών περιοχών, κατακτήθηκε και κυβερνήθηκε από Ρωμαίους διοικητές.

Το ενδιαφέρον του Μ. Κωνσταντίνου για την Κύπρο

Ο Μέγας Κωνσταντίνος εκτίμησε ιδιαίτερα τη στρατηγική θέση² της Κύπρου και φρόντισε για την αξιοποίησή της. Έχτισε την κατεστραμμένη από σεισμό αρχαία πρωτεύουσά της **Σαλαμίνα** και την ονόμασε **Κωνσταντία**³. Όρισε ακόμη Βυζαντινό αξιωματούχο για τη διοίκηση του νησιού και τοποθέτησε ενισχυμένη φρουρά και ναυτική δύναμη για την ασφάλειά του. Την Κύπρο επισκέφτηκε και η μητέρα του, Αγία Ελένη, όταν γύριζε από τα Ιεροσόλυμα και ίδρυσε εκεί ναό.

Οι ασχολίες των κατοίκων

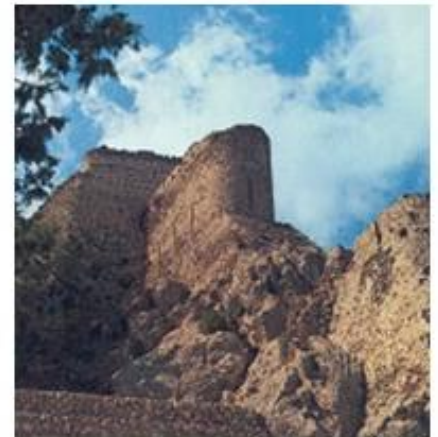
Κύρια απασχόληση των κατοίκων του νησιού ήταν η γεωργία. Σπάρτι, λάδι, κρασί, μαστίχα, αρωματικά φυτά και μέλι ήταν τα πιο σημαντικά από τα προϊόντα τους. Πολλοί από τους κατοίκους των παραλιών ασχολούνταν με το εμπόριο και τη ναυτιλία. Σημαντική πηγή πλούτου ακόμη αποτελούσαν τα ορυχεία χαλκού και αργύρου, που λειτουργούσαν εκεί από τα μυκηναϊκά χρόνια.

Η επίθεση των Αράβων τον 7ο αι.

Η Κύπρος δέχτηκε πρώτη την επίθεση των Αράβων, κατά τη ναυτική επέκτασή τους στα μέσα του 7ου αιώνα. Παρά την αντίσταση του πληθυσμού και των βυζαντινών πλοίων που στάθμευαν εκεί, κατέλαβαν την πρωτεύουσά της, λεηλάτησαν το νησί και κατέλυσαν τις βυζαντινές αρχές. Έβαλαν αραβικές φρουρές στις 14 μεγάλες πόλεις του νησιού κι εγκατέστησαν σ' αυτές αραβόφωνους πληθυσμούς από τις κατακτημένες περιοχές της Συρίας.

Η ανακατάληψη του νησιού

Το γεγονός αυτό ήταν βαρύ πλήγμα για το Βυζάντιο, επειδή η Κύπρος, μετά την απώλεια της Συρίας και της Παλαιστίνης, ήταν θέση «κλειδί», «ναυτικός προμαχώνας» και ορμητήριο των Βυζαντινών στην ανατολική Μεσόγειο. Γι' αυτό ο βυζαντινός στόλος επανήλθε καλύτερα οργανωμένος, ανακατέλαβε το νησί και ανάγκασε τους Άραβες ν' αποχωρήσουν. Οι συγκρούσεις Αράβων και Βυζαντινών όμως στο χώρο του νησιού επαναλήφθηκαν πολλές φορές και είχαν ως αποτέλεσμα τις συχνές καταστροφές και λεηλασίες των περιουσιών, αλλά και τη σφαγή ή την αιχμαλωσία των κατοίκων του. Κι

1. Το κάστρο της Καντάρας στον Πενταδάχτυλο. Οι συχνές αραβικές επιδρομές ανάγκασαν τους κατοίκους της Κύπρου να καταφεύγουν σε οχυρωμένα μέρη του νησιού για να σωθούν.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

Το αίτημα των Κύπριων

επειδή ο κίνδυνος αυτός ήταν αδιάκοπος, οι Κύπριοι ζήτησαν κι από τους δυο αντιμαχόμενους να δεχτούν την ουδετερότητα του νησιού, αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να πληρώνουν έναν ετήσιο φόρο υποταγής και στους δύο.

Η συνθήκη ειρήνης και η επανένταξη της Κύπρου στο βυζαντινό κράτος

Οι αντίπαλοι δέχτηκαν την πρόταση και την επικύρωσαν με συνθήκη ειρήνης. Σύμφωνα μ' αυτή, την εξουσία διοίκησης του νησιού είχε ο χριστιανός Αρχιεπίσκοπος και ένα συμβούλιο εκπροσώπων του λαού από τις 14 περιφέρειές του. Αυτός ο τρόπος αυτοδιοίκησης του νησιού κράτησε, με μικρές διακοπές, τριακόσια περίπου χρόνια, ως το 965 μ.Χ. Τότε ο Νικηφόρος Φωκάς νίκησε τους Άραβες, απελευθέρωσε τη Μεσόγειο από τους Σαρακηνούς πειρατές και ενσωμάτωσε ξανά την Κρήτη και την Κύπρο στο βυζαντινό κράτος.

Η κατάληψη από τους Σταυροφόρους και τους Τούρκους

Στη διάρκεια της τρίτης Σταυροφορίας, το 1191, η Κύπρος κατακτήθηκε από τους Σταυροφόρους. Την κυβέρνησαν οι Φράγκοι και οι Βενετοί μέχρι το 1571, χρονιά που την κατέλαβαν οι Τούρκοι. Εκείνη την εποχή χτίστηκαν οι εντυπωσιακοί καθεδρικοί ναοί της Αγίας Σοφίας στη Λευκωσία και του Αγίου Νικολάου στην Αμμόχωστο, που ακολουθούν τη γοτθική αρχιτεκτονική της Δύσης.

2. Τα προνόμια της Κύπρου στα βυζαντινά χρόνια

Το 448 μ.Χ. ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Ζήνων παραχώρησε στον αρχιεπίσκοπο της Κύπρου το προνομιακό δικαίωμα να φορεί στις εκκλησιαστικές τελετές πορφυρά άμφια, να υπογράφει με κόκκινο μελάνι, να κρατεί αυτοκρατορικό σκήπτρο, αντί ποιμαντορικής ράβδου, και να ασκεί κοσμική εξουσία στο νησί.

Τα αυτοκρατορικά αυτά προνόμια της εκκλησίας σεβάστηκαν, στους αιώνες που ακολούθησαν, όλοι σχεδόν οι κατακτητές του νησιού και εξακολουθούν να διατηρούνται μέχρι σήμερα.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους (Εκδοτική Αθηνών)

3. Ψηφιδωτή εικόνα, από την Παναγία την Αγγελόκτιστη, στο Κίτιο της Κύπρου

4. Οι θετικές πλευρές της ουδετερότητας

Η συνθήκη Βυζαντινών και Αράβων για την ουδετερότητα της Κύπρου υποχρέωσε και τους δύο να μην επεμβαίνουν στα θέματα διοίκησης και λατρείας των κατοίκων του νησιού. Η συμφωνία αυτή:

- προφύλαξε τους Κύπριους χριστιανούς από τον εξισλαμισμό,
- εμπόδισε τη μεταφορά της εικονομαχικής διαμάχης των Βυζαντινών στην Κύπρο,
- έκανε το νησί καταφύγιο πολλών εικονολατρών που είχαν διωχθεί από το Βυζάντιο ή χριστιανών από τις αραβοκρατούμενες γειτονικές περιοχές και
- βοήθησε τη συνέχιση της εικονογραφίας, που είχε διακοπεί στο Βυζάντιο.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!